

жеше да избрѡи. ѿ сички те племена ꙗко колѣна ѿ народа ѿ глꙋшцы, който стоѣха предꙋ престѡлатꙋ, ѿ предꙋ Ягне то. ѡблечени въ вѣлш дрѣхи. ѿ держѣха въ рꙋцѣ те си въѣйки Фіниковы.

10 И въкаха съ голѣмꙋ гласꙋ, ѿ говорѣха: спасініе то (ни вѣдѣ) ѿ Б҃га, който сѣдѡ на престѡлатꙋ, ѿ ѿ Ягне то.

11 И сички те Ангели стоѣха ѡколꙋ престѡлатꙋ ѿ старꙋцы те ѿ чѣтыри те живѡтныи, ѿ паднаха на лица та си предꙋ престѡлатꙋ, ѿ поклонихасѣ Б҃гꙋ.

12 И говорѣха: амінъ: благословеніе ѿ слава ѿ премѡдрость ѿ хвала ѿ чѣсть ѿ сила ѿ крѣпость (подѡвѣ) Б҃гꙋ нашѣмꙋ во вѣки вѣкѡвъ амінъ.

13 И ѿговори єдинꙋ ѿ старꙋцы те, ѿ рече ми: тіа ѡблечени те въ вѣлш те дрѣхи, кой са, ѿ ѿ гдѣ са дошли:

14 И рѣкохꙋ мѣ: господине, тѣ знаешꙋ. а тоѡ ми рече: тіа са ѡніа, който са дошли, ѿ велики скорби, ѿ испрали са дрѣхи те си, ѿ ѿзвѣлилися дрѣхи те си въ крꙋвь та на-Ягне то.

15 Заради това са сегѡ предꙋ престѡлатꙋ Б҃жїи, ѿ слꙋжатꙋ мѣ дѣнь ѿ нꙋщꙋ въ цѣрква та нѣгова: ѿ ѡныи,

който сѣдѡ на престѡлатꙋ ѿ да се всели въ нїхꙋ.

16 Оныи нещꙋтꙋ да ѡугладнѣватꙋ вѣке, нїто ѿ да ѡужаднѣватꙋ, ѿ нещꙋ да ги гори вѣке солнце то, нїто дрѣга нѣкоѡ горешина:

17 Защѡто Ягне то, който є посредꙋ престѡлатꙋ, ѿ да ги ѡупасѣ, ѿ ѿ да ги заведѣ на истѡчници ѿ живы вѡды, ѿ Б҃гꙋ ѿ да ѡубжрше сѣкоѡ слꙋзѡ ѿ ѡчи те ѿмꙋ.

ГЛАВА II.

И когѡто ѿвори сѣдмꙋатꙋ печѡтъ, вѣдѣ молчаніе на некѡ то колкото полꙋ чꙋсꙋ.

2 И видѣхꙋ сѣдмꙋ те Ангелы, който стоѣха предꙋ Б҃га: ѿ дадохꙋ ѿмꙋ се сѣдмꙋ трѣбꙋ

3 И дрѣгꙋ Ангелꙋ дойдѣ, ѿ заста на предꙋ ѡлтѡратꙋ, ѿ держѣше кадїлница злѡтна: ѿ дадени мѣ вѣдохꙋ много темѡне, да ги принесе зѡденꙋ съ молитꙋ те на сички те свѡтїи на злѡтнылатꙋ ѡлтѡрь, който бѣше предꙋ престѡлатꙋ.

4 И ѿздигна се темѡннꙋ ѡмꙋ зѡденꙋ съ молитꙋ те на-свѡтїи те ѿ рѣка та Ангелѡва предꙋ Б҃га

5 И земѡ Ангелѡ кадїлница та, ѿ напжани а ѿ ѡгжнꙋатꙋ който бѣше на ѡлтѡратꙋ, ѿ хварли го на землѡ та: ѿ вѣдохꙋ гласѡве